

Poděkování voličům

Vážení spoluobčané,
za sdružení SRDCEM PRO ŠTĚNOVICE bych vám chtěl moc a moc poděkovat za hlasy, které jste nám dali. Přiznávám upřímně, když jsem viděl, jakou podporu jsme od vás získali, byl jsem dojatý. Děkuji všem, kteří k volbám přišli. Velmi si toho vážíme a věříme, že vás nezklameme.

Povolební jednání nebyla jednoduchá. Díky výsledkům voleb jsme byli připraveni převzít zodpovědnost a jako vítězové, kteří obdrželi nejvíce mandátů, usilovat o místo starosty. Většina ostatních zvolených zastupitelů byla proti a do této funkce preferovala dosavadního místostarostu pana Jana Polívku. Zdůvodňovali to tím, že má osm let zkušeností ve vedení obce. Stáli jsme tedy před rozhodnutím, zdali zůstat opět v opozici, což jsme si vyzkoušeli poslední čtyři roky a neprosadili jsme téměř nic, anebo přijmout nabízenou pozici místostarosty a mít možnost aktivně se podílet na rozvoji obce. Rozhodli jsme se pro druhou možnost. Jestli to byla volba správná, ukáže čas. Za sebe mohu slíbit, že se budu snažit být dobrým místostarostou nejen pro občany, co nás volili, ale i pro ty, co nás nevolili.

Ještě jednou děkuji za projevenou podporu a chci věřit, že vše, co nás čeká, bude zvládnuto ku prospěchu obce.

David Laštovka

Vážení spoluobčané,
komunální volby jsou za námi, na obecním úřadu je nové vedení a nám již nezbyvá nic jiného, než vám všem od srdce poděkovat. Děkujeme především za vaši hojnou účast ve volbách, za zodpovědnost, kterou jste svojí účastí prokázali a zvláště pak za podporu těm, kteří byli na kandidátkách Rozumní a Srdcem pro Štěnovice. Když jsme před čtyřmi lety začínali, bylo to pro to, že jsme nesouhlasili s řadou kroků, které v tu dobu obecní úřad prováděl. Sám za sebe musím říci, že jsem ty kroky pocítil i na vlastní kůži. O tom všem vás ale náš Zpravodaj na svých stránkách pravidelně informoval. Nejen, že kritizoval, přinášel i zprávy z historie Štěnovic a jejich okolí, organizoval pro vás turistické výlety a jak jsem již uvedl, zprostředkovával vám aktuální dění v naší obci. Za to, že jste nás podporovali v naší činnosti a nakonec vše zvažili ve své volbě nového zastupitelstva obce, si zasloužíte náš veliký dík a uznání. Děkuji vám a spolu s vámi si přeji, aby se již blýskalo jen na lepší časy.

Jindřich Tomáš

Výlety s Osvětou

Náš další výlet, který se uskutečnil dne 11.9.2022, směřoval na Blatensko. Tentokrát to byla procházka okolím Kadovského viklanu. Prohlédli jsme si samotný kámen viklan a na trase cca 9 km pak také tvrze Pole a Kadov. Po dobrém obědě jsme se dále vydali do obce Paštiky, kde stojí krásný církevní skvost, barokní kostel sv. Jana Křtitele z poloviny 18. století od K. I. Dientzenhofera s freskami od J. V. Spitzera. Zpáteční cesta náš ještě zavedla na prohlídku tvrze v Buzicích. Opět krásně strávená sobota v příjemném kolektivu.

Druhý výlet, pořádaný dne 15.10.2022, směřoval na nejznámější hrad západočeského kraje, Kašperk. Lesní procházka Z Kašperských Hor přes Pustý hrádek ke Kašperku a zpět po zelené naučné stezce „Šumavskými vesnicemi“. Na závěr nemohl scházet ani dobrý oběd v restauraci v Kašperských Horách.

Jindřich Tomáš

Pozvánky na nejbližší akce

Na měsíc listopad, 12.11.2022, plánujeme výlet do okolí Kaznějova, konkrétně obec Jarov, kde si projdeme Jarovskou NS s rozhlednou Radost a případně si prohlédneme exteriér nedalekého zámku v Kaceřově, protože zámek je jinak nepřístupný. Celková délka trasy je do 10 km.

V prosinci pak dne 10.12.2022 navštívíme obec Nečtiny a prohlédneme si zdejší památky: zřícenina hradu Nečtiny, dříve také Preitenstein, zámček Nečtiny a určitě i krásnou pohřební kapli sv. Terezie. Celková délka tohoto výšlapu bude 9 km.

Doprava, kterou jako vždy organizujeme auty, vyžaduje vaše včasné přihlášení na mail spolku Osvěta. Podrobnosti k výletu budou přihlášeným účastníkům zaslány na přihlašovací email nejpozději 1 týden před konáním výletu.

Jindřich Tomáš

Významná výročí letošního roku

K historii naší obce se v letošním roce vztahuje hned několik významných výročí, která bychom alespoň krátce připomněli.

Před čtyřmi sty lety na jaře roku 1622 potvrdil papež Řehoř XV. velký význam obrazu Panny Marie Vítězné ze Štěnovic. S papežovým souhlasem byl obraz umístěn v římském kostele Santa Maria della Vittoria. Obraz byl nalezen v říjnu roku 1620 na zpusťošeném štěnovickém panském sídle bosým karmelitánem Dominikem, který byl zpovědníkem ve vojsku vévody bavorského Maxmiliána. Obraz Panny Marie ze Štěnovic měl přispět k vítězství katolického vojska v bitvě na Bílé hoře.

Ve štěnovické pivovarské restauraci se konala dne 13. října 1912 ustavující schůze tělocvičného spolku Sokol. Prvním sokolským předsedou se stal učitel štěnovické obecné školy Josef Rašek.

Letos je tomu sto let, co byl slavnostně odhalen dne 20. srpna 1922 pomník štěnovickým obětem 1. světové války. Největší zásluhu na vybudování pomníku měli štěnovičtí kameníci. Pomník byl odhalen ministrem Gustavem Habrmanem.

Ladislav Svoboda, 1920 (VHÚ)

Smutných sedmdesát let uplyne letos v listopadu. Dne 13. listopadu 1952 byl v pražské věznici Pankrác popraven po zinscenovaném politickém procesu štěnovický rodák plukovník Ladislav Svoboda.

AV

Plukovník Svoboda při vojenské přehlídce v Plzni 1945 (ABS)

Nový sborník z historie

Spolek Osvěta Štěnovice z.s. vydal další sborník ze štěnovické historie. Sborník č. 19 Štěnovický místopis je možno obdržet na Stavebním úřadu ve Štěnovicích (p. Tomáš) nebo na tel. čísle 733 220 679.

Autorkou obou sborníků je kronikářka obce Alena Vlčková

Antonín Paur, voják od Tobruku

Čas nezastavíme. Už je tomu bezmála osmdesát let, co skončilo válečné šílenství. Dotklo se všech a všeho dění i v té nejzapadlejší víscce, natož potom ve vsi, jako jsou Štěnovice. Tak dlouho po skončení světové války už by se zdálo, že vše, vzhledem k válce, bylo prozkoumáno, řečeno, objeveno, všechny rány dávno zaceleny. Jenomže v tom je právě ten omyl. Nikoli všichni, kdo bojovali proti fašismu a jejichž rodové kořeny jsou v naší vsi, byli vzpomenuiti. Nejspíše proto, že přežili. Jako kdyby hrdinství bylo spojováno jen s mrtvými, kteří třeba ani nezasáhli aktivně na frontě proti nepříteli. Nutno přiznat, že k informaci o válečných osudech vojáka Západní fronty, který pocházel ze Štěnovic, přispěla náhoda. To, když přišel dotaz z Kanady ohledně jedné štěnovické rodiny. Nezůstalo u jedné odpovědi, ale vzápětí se doslova valila lavina informací, fotografií, rodinných poznámek a vzpomínek, data z mnoha archivů. Tak tedy: Štěnovičák Antonín Paur.

Chce se říci, Paurů je plná ves, asi tak jako Trojanů, Fajfrlíků, Kunů, Honzíků nebo Landkamrů. Jen voják Paur

je jediný, který prošel neskutečně dlouhou cestu válečné fronty od srpna 1942 do září 1945. Nejspíš se ve vsi nenajde člověk, který by věděl alespoň málo o válečných osudech vojáka ze Štěnovic. Rodové kořeny Antonína Paura jsou štěnovické a sahají až do 90. let 18. století.

Na začátku 20. let minulého století, po skončení 1. světové války, byly v mladé republice velmi těžké hospodářské poměry, a proto hodně lidí odcházelo hledat práci za hranice. Tak tomu bylo i s rodinou zedníka Vojtěcha Paura, který odešel s rodinou za prací do Rakouska. Zde se také v roce 1920 narodil syn Antonín. Rodina Paurova se po několika málo letech vrátila zpět do Československa a Vojtěchův syn Antonín začal navštěvovat českou školu. Vyučil se v plzeňské Škodovce zámečnickem v době, kdy už Hitler chystal válku. Podobně, jako jiní mladí v jeho věku, složil v roce 1937 zkoušku v plzeňské pilotní škole. Když v září 1939 začala válka, uvažoval Antonín Paur o tom, jak by se mohl dostat z okupované vlasti na frontu, aby se jako voják zapojil do boje proti nacistům. Využil toho, že Škodovka i v době války vysílala své montéry do zahraničí. Věděl, že se v zahraničí formují oddíly československé zahraniční armády, a proto se A. Paur přihlásil na montáž do Iránu. V listopadu 1940 se dostal jako škodoväcký montér do iránského Saltanatabádu. Brzy nato se přihlásil do zahraniční jednotky a stal se tak od srpna 1941 příslušníkem odbojové organizace Comité

thechoslovaque. S dalšími dobrovolníky odjel 11. července 1942 na Střední Východ do Jeruzaléma, kde je čekal několikátýdenní výcvik a vzápětí už Čechoslováci pomáhali bránit přístav Haifu. Právě tehdy byl zformován Československý 200. lehký protiletadlový pluk pod velením plukovníka Karla Klapálka. Mnozí českoslovenští vojáci, mezi nimi i Antonín Paur, byli převeleni k protiletadlovému výcviku, aby mohli být zařazeni do nově vytvořeného pluku. Již v prosinci 1942 byl pluk Karla Klapálka vyslán přes Suez, Káhiru, Alexandrii na frontu do Tobruku. Zde byl Československý 200. lehký protiletadlový pluk, v jehož řadách bojoval i štěnovický občan A. Paur, začleněn do svazku britské armády na Středním Východě. Tobruk byl od podzimu 1942 po zásahu britských jednotek pod velením maršála Montgomeryho osvobozen, němečtí okupanti maršála Rommela vyhnáni, ale

pokračování na další straně

pokračování ze str. 3

opakovanými nálety se snažili získat město zpět. K tomu už nikdy nedošlo a zásluhu na tom měli i českoslovenští vojáci. Tobrucký vojenský útvar byl v červenci 1943 převelen do Egypta. Více než 1300 Čechoslováků se zde nalodilo na parník Mauretania a přes Kapské Město a nebezpečnou plavbou Atlantickým oceánem přistál parník v srpnu 1943 v Liverpoolu.

Čechoslováci pod velením plukovníka Karla Klapálka nastoupili 18. srpna 1943 před prezidenta Edvarda Beneše, který je vyznamenal Československým válečným křížem. Jen o několik málo dní později byla československá vojenská skupina za Středního Východu rozpuštěna a její příslušníci byli zařazeni do československého vojska ve Velké Británii. Čekal je další vojenský výcvik. Část Čechoslováků včetně plukovníka K.Klapálka požádala o zařazení do bojových jednotek na Východní frontě a byli také účastníky bitvy o Duklu. Většina vojáků od Tobruku, k nimž patřil i štěnovický Antonín Paur, prošlo ve Velké Británii výcvikem u motorizovaného praporu obrněné brigády. Čekaly na ně těžké boje na pobřeží Francie. Zúčastnili se obléhání sídla německé posádky v přístavu Dunkerque. Více než padesát bývalých příslušníků československé vojenské skupiny ze Středního Východu zde položilo život.

Přes všechna strádání frontového vojáka, přes všechna nebezpečí se smrtí nablízku patřil Antonín Paur k těm šťastným, kteří se dočkali porážky fašizmu a konce války. S československou vojenskou brigádou se vrátil po více než třech letech na frontě v květnu 1945 domů. Za bojové zásluhy v československé zahraniční armádě obdržel několik vyznamenání. V roce 1944 byl ve Velké Británii vyznamenán Československou vojenskou medailí se štítkem VB-SV, dále obdržel československou medaili Za chrabrost a v roce 1945 mu byla udělena anglická Medaile 8. armády s africkou hvězdou.

Byl rok 1945 a Antonín Paur, československý voják od Tobruku a Dunkerque, se opět setkal se svou ženou a poprvé spatřil prvorozenou dcerku. Zdálo by se, že se život vrací do starých předválečných kolejí. Rodina, práce, Škodovka, setkání s lidmi, které opustil v listopadu 1940. Ale čas, který přicházel na přelomu 40. a 50. let minulého století, rozhodně nebyl dobou, která by si vážila československých vojáků, kteří bojovali na Západní frontě. Poznal to i Antonín Paur, štěnovický občan. Je smutné, že se vzpomíná jen těch, kteří v boji proti fašizmu zahynuli. Není pochyb o tom, že si ovšem vzpomínku zaslouží. Jen bychom měli vzpomenout i těch, kteří stejně statečně bojovali, přežili a vrátili se domů, kde je místo ocenění za statečnost čekal nezáměr komunistického režimu, v horším případě dokonce věznění a komunistické jáchymovské koncentráky. Okázalé každoroční vzpomínkové akce, se stafáží v historických uniformách, s divadelním představením jakési bitvy, parádou, vlajkami, muzikou a salutováním nechtěně vyvolává dojem, že se vzpomíná padlých kvůli organizátorům akce. Přesně takové vzpomínání sdělil Karel Kryl v Písni neznámého vojína:

Jednou za čas
se páni ustrnou
a přijdou poklečet,
je to trapas,
když s pózou mistrnou
zkoušejí zabrečet!

Co tady čumíte?
Zkoušíte vzdechnout!
Copak si myslíte,
že jsem chtěl zdechnout?
...
Kašlu vám na fangle!
Já jsem chtěl kněze!

PhDr. Alena Vlčková, kronikářka obce